

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

„Părinții vostri au mâncat mană în pustie — și au murit ...“

(Ev. D. VIII. după Rusalii)

În acele zile, eșind Isus—Christos din cetatea Ierusalimului, a plecat singur într'un loc pustiu din apropiere. Și mulțimea poporului de prin cetățile din jur, auzind despre aceasta, au pornit în gloate mari de prin toate părțile întru căutarea Domnului. Acea mulțime dornică și însetată de înțelepciunea și lumina cuvântului dumnezeiesc, vestit de Profetul mare, asemenea căruia încă nu se ridicase dintru Israel, căci nenumărate semne și minuni făcea, peste orice putere și închipuire omenească, neasemănat mai minunate și mai mari decât ale oricărui bărbat ales și chemat pentru descoperirea dumnezeiască din timpurile de mai înainte. Dar apoi aceea învățătură cerească, ne mai auzită care răsară de pe buzele lui înlănțuind și cucerind sufletele? Acum când prinseră de vestea plecării lui, o putere peste fire, un îndemn nestăpânit îi chema și îi pornia să urmeze pe acest Isus. De multe ori îl mai văzuseră și auziseră și sufletele lor pătrunse nu se mai puteau despărți de el. Uitau de casă, de mâncare și de toate ale lor și de toată vremea petrecută întru ascultarea lui și îl urmau fără încetare, căutând să sorbiască cât mai mult și mai însetat din bogăția darului ființei sale celei dumnezeiești.

Și în puțină vreme pustiuul părăsit se umple de norodul adunat în jurul lui Isus. Cum era adâncit în rugăciune, se vede înconjurat fără de veste de mulțime. Veniseră, — numai bărbați, cam la vreo cinci mii, în afară de femei și copii. Din vorbă în vor-

bă, soarele apucase spre asfințit. Peste întinsul pustiuului s'a lăsat amurgul. Era seară. O vie neliniște începe să stăpâniească rândurile mulțimei. Li prinse vremea cinei... în acest ținut pustiu, sterp și lipsit de adăpost. Privirile lor întrebătoare se îngrijorau tot mai mult. Ce se vor face? Un gând îi muncea deosebit. Și se simțiau atât de neputincioși în fața lui. Ce vor mânca? Ei, — aici de parte, — atâta mulțime și mai ales copiii... Nu se așteptaseră la o astfel de întâmplare... Începură să-și caute de rostul mâncării. Cu toate cercetările și silințele înfrigate și amănunțite, — se aflară cu totul, șabia... cinci pâni și doi pești... Cum era să poată îndesului această hrană neînsemnată atâta mulțime de norod? Pentru atâtea mii de oameni... să ajungă... cinci pâni și doi pești? ...

Când amărăciunea străbătuse poporul, când orice nădejde se spulberase... Domnul făcu semn ucenicilor săi... Să se aducă în fața lui cele cinci pâni și cei doi pești... Și poporul adunat în jurul lui aștepta nedumerit ce va să fie... Mâna Domnului se ridică pentru binecuvântare... și binecuvântând pânilor... le frânge... și le dă apoi ucenicilor săi, iar aceștia încep să le împartăscă poporului. Și iată minunea... Nu numai că se sătură din plin întreg poporul, cu mic cu mare, — ci când se face strângerea rămășițelor după mâncare, au rămas atâtea sfărâmituri, încât s'au umplut douăsprezece coșuri.

Și poporul adunat, văzând cu ochii săi minunea ce se întâmplase, a cunoscut puterea dumnezeiască alui Isus și sufletele lor au preamărit pe Domnul.

Ci, Isus Christos ca să le lumineze și înfățișeze înțelesul acestei minuni, de negrăită închipuire și însemnătate, — le-a spus lor acele minunate cuvinte, cari de atunci și

până în veac, au rămas întru neuitată și măreață amintire. Parcă lor li fi înusttat în gândul său duhnăzeiesc și le-ar fi spus: Vă mirați acum de această minune a mea? Ori nu știți oare, nu vă reamintiți, că nu acum vă satur eu pentru întâia dată în chip atât de minunat? Căci cine a hrănit cândva pe părinții vostri, încă cu mult mai minunat, când au trecut prin pustie spre Tara făgăduinței, spre: Canaan? Nu vedeți voi acum, câtă asemănare este între aceste două minuni? Ci una să știți, atunci: „Părinții vostri au mâncat mană în pustie — și au murit.” De astă dată v'am saturat cu abia cinci pâni și doi pești, pe atâtea mii de oameni. Însă adevăr grăiesc vouă, că veți flămânzi. Doar aceste două minuni și altele de felul acestora nu sunt altceva decât preveslitoarele și închipuitoarele celei mai mari și mai minunate minuni pe care o voiu săvârși încurând: jertfa trupului și sângelui meu. De aceea să cunoașteți dintru această minune, că: „Eu sunt pânea care a coborît din cer” ... „Eu sunt pânea vieții...” „Cine va mânca din această pâne, nu va flămânzi în veci...” „Căci trupul meu este cu adevărat mâncare și sângele meu, cu adevărat beaură...”

Acum, când în Dumineca opta după Rusalii, sf. Evanghelie ne înfățișează din nou această mare minune închipuitoare a Dlui nostru Isus Christos: înmulțirea minunată a celor cinci pâni și a celor doi pești și saturarea mulțimei de câteva mii de oameni, — se cuvine și grea răspundere și mare datorință avem, să ne pătrundem de înțelesul și însemnătatea jertfei Fiului lui Dumnezeu, de pe lemnul Crucii. Și cutremurați și îndreptați în suflete, să ne apropiem cu frica lui Dumnezeu cu credință și cu iubire de împărtășirea cu pânea și vinul „Legii celei nouă,” de adevăratul trup și sânge al Domnului nostru Isus Christos. Ca să ne fie: spre iertarea păcatelor... și spre viața de veci...

CUMPARAȚI

„NOUL TESTAMENT”

tradus și tâlcuit de pâr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNII SIGHET

Piața Unirii No. 25.

Tragedia adevărului.

Se afirmă, că adevărul și dreptatea sunt din cer trimise, însă nicăeri n'au primit răsp. Profetul Ilie pentru că a zbicluit păgânătatea și fărădelegile regelui Achab și a soției sale Elisabeta, a fost expulzat și prigonit în pustie. Profetul Natan asemenea a pățit-o cu regele David, pe care printr'o istorie l'a admoniat și i-a spus adevărul în față, că a omorât pe Urie și i-a confiscat soția pentru sine, răsplata i-a fost prigonirea. Sf. Ioan Botezătorul luând adevărul prigonit de atâția stăpâni puternici pe umerii săi, a cutezat a-l introduce în curtea împărătească a regelui Irod și i-l-a trântit drept în față spunându-i: „că nu-i se cuvine a trăi în fărădelegi cu soția fratelui său” și răsplata i-a fost pușcăria și tăierea capului. A pățit'o s. Ioan Botezătorul cu Irod, cum au pățit'o odinioară animalele sălbatice cu regele lor, cu leul.

Leul devenind bolnav, se cuvinea animalelor subalterne a-i face vizita de compătimire.

Sosește ursul la vizită și pentru că a cutezat a-i răspunde adevărul, la întrebarea leului, că în speluncă aerul e nesuferit și greu mirositor, a fost sfâșiat; vine lupul, carele așisderea a pățit'o; măgarul mai complezant, la întrebarea leului rege: cum se află și cum îi convine situația și aerul din locuință? A răspuns curtenitor: „Da Majestate, aci numai miros de balzam și parfum se simte!” Leul, fiindcă a mințit și a fost fățarnic sârmanul măgar, l'a răsplătit, că i-a jupuit pielea. Sosește în fine la vizita de rigoare și cumătra vulpe; însă aceasta observând dela o anumită depărtare rezultatul vizitelor tovarășilor ei, când a fost întebată: cum îi covine aerul din locuința stăpânului rege leu? Foarte flegmatic, serios și prefăcut i-a răspuns: „Domnule leu, scuză-mă acuma, deoarece nu-ți pot da răspunsul cuvenit și adevărat, deoarece sunt răcită, am guturai, peste trei-patru zile îți voiu da răspunsul cuvenit”; așa cinstita vulpe cu vicleșug a scăpat de primejdia jupuirii.

Acuma să cercăm poziția lui Irod. Acesta mustrat de conștiință și bolnav fiind din cauza fărădelegilor sale, viețuind în concubinaj și în fărădelege cu soția fratelui său Filip, a întebat pentru liniștirea conștiinței sale pe lingușitorii miniștri și curteni: că ce miros simțesc și cum cugetă referitor la

fapta stăpânului lor rege? I-sa răspuns din partea făjarnicilor curteni, cari ori erau milogiți ca măgarul ori cu guturai ca vâlpea: Majestate, noi nu cunoaștem o asemenea lege referitor la traiul stăpânului nostru, însă una știm și afirmăm: regele este stăpân absolut, aceea face cu supușii lui și cu țara sa, cum Domniei sale îi place. S. Ioan însă a spus adevărul și dreptatea pe față, fără înconjur la demnitate și persoană și răsplata i-a fost moartea, iar sfârșitul regelui Irod, dureri groaznice, blăstămii lui Dumnezeu și moarte tragică.

Asișderea a pășit-o: Akior, comandantul ostilor lui: Holofern cu ocazia ocupării cetății: Betulia. La sfatul generalilor în legătură cu asediarea cetății Betulia toți generalii au primit sfatul lui Holofern, afară de Akior, care i-a spus șefului în față: Domnule! Nu-te încrede, nu-te înbăta și nu umbla a pune mâinile pe jidanca ludita, că numai așa v'om învinge. Mâniindu-se Holofern pentru adevărul și dreptatea spusă de viteazul și cinstitul general Akior, a dispus să-l lege în lanțuri în pustie ca să fie sfârșit de animalele sălbatice, iară adevărul și dreptatea sa răzbunat tăind capul lui Holofernes prin Iuditha. Adevărul și dreptatea făcând vizită în zilele noastre pe la comercianți prin prăvălii constată: măsuri false, ștofe falsificate și de multe ori din contrabandă câștigate. La meseriași constată: Croitorii o parte de ștofe o ascund; mobilele la fabricanți de mobile sunt lustruite frumos vânzând bradul în locul nucului, fagul în locul frasinului. Pantofarii și ghetarii marfă proastă de piele de oaie vând în locul pielei de vițel. Măcelarii toate putrejunile greu-mirositoare și otrăvitoare amestecate cu arome le-vând cu prețuri piperate ca cărnați proaspeți de prima calitate.

Cârciumarii sârmani nici nu mai pot trăi cinstit, sunt siliți a frustra statul cu spiritul numit negru provenit din contrabandă: mai amestecă vinul, berea și rachiul cu spirt metilic și alte elemente producătoare de moarte pentru consumători.

La mulți le convine de a satisface poftelor mârșave trupești și i-și alungă soția, i-și schimbă bărbatul, mai viețuiesc în secret cu altele și alții. Fiind apoi criză economică generală și nemai putând răzbi cu traiul vieții, sperjurile și mituirile curg ca râul și să fac în public și cu nerușinare. Oficiile și posturile

să câștigă prin protecție, merituoșii și evalificații sunt lăsați pe drumuri.

Totul este făjarnicie, minciună și mișelie, debandadă întreagă, criză morală, omernițea desbrăcată de cinste, de adevăr și dreptate, domnia intunerecului, satanel, și a fără delegilor stăpânește. Hristos a spus: „Eu sunt calea, adevărul și viața”, deci îndărăt la legea și învățăturile lui mântuitoare de suflete și trupuri, din contră cu toții ne vom prăbuși.

Să-le renovăm și restaurăm toate în Hristos.

Sighet, la 20 Iulie 1931.

D. V.

Spre împlinirea unei prăznuri . . .

În vechea Vlădicie românească a Maramureșului s'a început prăznuirea închinată Preacuratei Fecioare Maria. În ziua Sfinților Apostoli Petru și Pavel, în bisericuța de pe deal a Mănăstirii Bixadului. Noul Arhiepiscop și vechiul Păstor al acestor plaiuri: Episcopul Iuliu al Clujului și al Gherlei, în fruntea unui mare sobor de preoți, înconjurați de mulțimea poporului credincios, au săvârșit fericitul început al praznicului. Cea dintâiu jertfă: sf. Liturghie, s'a adus și cele dintâi rugăciuni de mărire s'au înălțat atunci, — pentru milostivirea, înduplecarea și lauda Maicii Domnului. Cu toată vitregia vremii puțin potrivite din ziua aceea sosită după o îmbelșugată revărsare a ploilor, — sărbătoarea s'a desfășurat în chipul cel mai înălțător. Arhiepiscopul Maramureșului a vestit și a deschis sărbătorirea, care urmează să se desfășure, în această, a doua jumătate a anului, după orânduiala hotărâtă, în mai multe și felurite prilejuri sărbătorești. În duioase și pătrunzătoare cuvinte Arhiepiscopul Iuliu și-a luat bun rămas dela vechii lui fii sufletești, trecuți sub păstoria noului Arhiepiscop al Maramureșului, — cari nu fuseseră de față atunci, când la timpul său și-a fost rostit cuvântarea de despărțire arhiepiscopală, trecând la Vlădicia Clujului.

Și atunci în acele rare clipe de praznic ales, — când prin jertfa Preoților, adusă la aceea sf. Liturghie de mărire și prin ru-

găciunile norodului dreptcredincios, care venise, — după ce a înțeles credința cucernică a Profetului de odinioară, care hotărîse cândva întru inima sa: „rugăciune voi vărșă către Domnul și Lui voi spune năcazurile mele“. . . să i-se închine în fața altarului . . . și la icoana Preacuratei, făcătoare de minuni . . . ca să se cucerească mila cerului, — prin Aceea, „care este folositoare creștinilor neînfruntată, mijlocitoare către Făcătorul neschimbată . . . care aleargă ca o bună spre ajutorul nostru“: Maica Fiului și Dumnezeuului nostru.

Nu ne îndoim, că numai astfel de gânduri mântuitoare și înălțătoare, au îndreptat cucernicile suflete spre sfântul lăcaș de închinare a Mănăstirii Bixadului, închinat cinstirii și măriei Fecioarei-Maice. Și tot astfel de îndemnuri înalte le vor călăuzi și spre rugăciunile dela praznicile cari vor urma, mai ales la acelea, dela Mănăstirea Moiseiului.

Deoarece acest gând curat și adevărat a însuflețit și pe Marele Cap văzut al Bisericii lui Hristos, — când a hotărît pentru acest an, sărbătorirea deosebită și mai cu vrednicie a Născătoarei de Dumnezeu. În aceste cumplite vremi, în cari ne frământăm atât de neputincioși, — nu avem: „alt zid de scăpare.“ Tot zbuciumul și toate încercările potrivnice să le înlăturăm din sufletele noastre, cași pe unele cari nu ne vor aduce mântuire dela Domnul. Cu suflete curate, cu inimi înfrânte și umilite și cu gândurile nădejdirilor spre bine să ne apropiem pentru rugăciune în aceste zile închinare: Vergurei Marie, celei pline de dar.

Nu mai astfel vom aduce cinstea și prinosul cuvenit Preasfintei Fecioare Maria.

Nu mai printr'o astfel de pornire și îndestulare a inimilor noastre, vom putea mântui sufletele noastre.

Și numai după o astfel de sărbătorire ne vor putea aduce aceste zile închinare, binecuvântarea Domnului, — prin mijlocirea învrednicită a Maicei Sale. . . .

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de „Biblioteca populară creștină din Maramureș“

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții.“ de Părintele dela Bistrița. Preț 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania“ de P. d. B. Preț 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii“ de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copiii lor“ de P. d. B. Preț 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii“ Prelucrare de P. de sub Munți. Preț 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime“ Prelucrare de P. d. B. Preț 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu“ să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Preț 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști“ Prelucrare de Păr. de sub Munte. Preț 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.“ Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț 4 Lei
- No. 11. „Întroparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț 10 L.
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină“. Prelucrare de Părintele dela Bistrița. Preț 12 Lei.
- No. 13. „Să iubim pe Domnul Nostru Isus Hristos.“ Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Preț 12 Lei.
- No. 14. „Sudalma limba dracului“. Prelucrare de Părintele de sub munți. Preț 4 Lei.
- Nr. 15. „Să iubim pe Preasfânta Maria Maica lui Dumnezeu“. Prelucrare de Păr. dela Bistrița. Preț 8 Lei.
- No. 16. „Să iubim pe Sfântul Iosif Logodnicul Preacuratei Fecioare Maria. Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Preț 8 Lei.

Calendar săptămânal.

26 Iulie — 1 August 1931.

26. Dumineca VIII-a d. Rusalii. (Ev. Mat. 14, 14) S. Muc. Ermolae.
27. Luni M. M. Pantelimon.
28. Marți A. A. Prohov și Nicanor.
29. Miercuri Muc. Calinic.
30. Joi Ap. Sila și Silvan.
30. Vineri Drept. Eudochim.
1. Sâmbătă Cei 7 Martiri.